

9. marts 2017

Kære Merete,

Tak for dine udsagn i fm præsentationen af anbefalinger fra Ekspertgruppen om unges uddannelse. Dem var vi glade for!

Vi har naturligvis nærstuderet både gruppens rapport og dens anbefalinger. Der er rigtig meget godt at hente, og nogle enkelte steder, hvor der dels kræves stor opmærksomhed, dels er behov for egentlige justeringer/præciseringer, før I laver den endelige aftale. Derfor dette lille skriv.

Vi er meget positive overfor tanken om **en samlet kommunal ungeenhed**. Vore medlemmer i UU, i de forskellige områder af beskæftigelsesindsatsen og indenfor diverse støttefunktioner kan i den grad se værdien i en sådan koordineret indsats/enhed.

Vi er i den grad også positive overfor tanken om, at forankre uddannelsesindsatsen i **et statsligt selvejende system med taxameter**, som det kendes fra ungdomsuddannelsesområdet. Som du har kunnet læse ud af vore input, er det her, den ene af de helt store snubletråde for et sammenhængende tilbud til de unge har ligget. Det er set med vore briller helt afgørende, at holde fast i netop denne anbefaling! I særlig grad den statslige dimension og FL-taxametret. Det er det, der sikrer ens behandling af unge fra alle dele af landet. Det er det, der reelt muliggør et ubrudt forløb, når de unge flytter over kommunegrænser (og tro mig: det gør de!) Og det er det, der sikrer, at området prioriteres uanset det økonomiske pres, kommunerne ellers måtte opleve.

Det er afgørende vigtigt, at et kommende tilbud sikres **den bredde, de unge har brug for**. Derfor er det vigtigt, hvis I politisk følger anbefalingen om at etablere én forberedende uddannelse med tre spor, at disse tre spor reelt har den bredde, som den nuværende vifte faktisk rummer – fra daghøjskoletilbud, over produktionsskoletilbud til AVU. Det kræver dels opmærksomhed og vilje, dels tilstrækkelige ressourcer til at oprette også mindre fagmiljøer. Der udover vil vi stærkt anbefale, at kommunerne får mulighed for at hjemtage taxameterrefusion, svarende til statstilskuddet til den forberedende uddannelse, når det vurderes, at uddannelse *i hht anden uddannelseslovgivning* (konkret tænker jeg på daghøjskoler, højskoler, hf og erhvervsuddannelser) vil være et væsentligt supplement til de tilbud, der lokalt udbydes under den forberedende uddannelse.

Og det bringer mig så hen til vores helt store problem i anbefalingerne: **AVUs fremtidige udformning og tilgængelighed**. Her er flere forskellige problemfelter, og vi må desværre konstatere, at ekspertgruppen har haft meget begrænset indsigt i netop dette område – både hvad angår målgruppe og indlejrede udfordringer.

Først og fremmest er der behov for at afgøre, hvad det er for en snitflade, der skal være mellem det AVU tilbud, der skal ligge på den forberedende uddannelse, og det, der skal ligge på VUC. Denne afgørelse må først og fremmest bygge på en vurdering af, hvilke unge, der er bedst tjent med at få en forberedende uddannelse, og hvilke, der alene har brug for en almen opkvalificering på et eller flere AVU fag. Efter vores vurdering er det klogt at skelne mellem de unge, der har brug for et forløb, der kombinerer noget alment med noget praktisk og de voksne, der groft sagt blot mangler de rette karakterer. Derfor anbefaler vi, at man laver den sondring, at alle de unge, der kommer direkte (eller næsten) fra grundskolen, samt de voksne (stadig under 30) der har brug for kombinerede forløb (alment/praktisk) tilbydes den forberedende uddannelse, mens de unge/voksne, der har været ude at arbejde og vender tilbage for at få almenkvalifikation til at kunne komme ind på en ungdomsuddannelse eller en virksomhedsintern uddannelse tilbydes AVU på VUC. (eksempel: en ung mand på 26 har i flere år arbejdet i Føtex. Han er stoppet fra sit job og vil i stedet uddanne sig til SOSU assistent. Han mangler de nødvendige niveauer i dansk og matematik – ellers intet. Han skal ikke gå på den forberedende uddannelse med unge, men på VUC med voksne)

Det er også vigtigt at de over 30 årige og unge i job eller ungdomsuddannelse, at der fortsat er et AVU tilbud, der er tilgængeligt i lokalområdet. Det forudsætter et vist kursistunderlag, og også af denne grund er det u hensigtsmæssigt med en sondring, som den, der umiddelbart kan læses ud af anbefalingerne.

Videre kunne man af anbefalingerne få det indtryk, at der på den forberedende uddannelse skal etableres almen undervisning på AVU *niveau*. Vi vil meget stærkt anbefale, at det er samme almene tilbud, der gives på den nye institution og på VUC. Der er ingen grund til at udvikle parallelle uddannelseslovgivninger. Det vil alene øge kompleksiteten. Såfremt, det vurderes, at der er behov for at ændre bekendtgørelserne på området, indgår vi gerne i dette arbejde, men anbefaler, at der begge steder undervises i hht AVU loven og enslydende bekendtgørelser. Det er på denne måde alene et spørgsmål om at udbudsgodkende den nye institution til at udbyde AVU for unge under 30, og VUC som udbyder af AVU generelt.

Slutteligt vil vi anbefale, at man politisk beslutter ikke blot at virksomhedsoverdrage medarbejderne, men simpelthen at lade **overenskomsterne** følge med over på den nye institution. Det er et vigtigt signal i ft de ansatte, at de ikke risikerer markante ændringer af deres indkomstmæssige forhold ved den kommende overenskomstforhandling. Og det er uendeligt vigtigt, at der i en implementeringsperiode ikke skabes usikkerhed om de ansattes forhold, så dygtige medarbejdere søger væk eller er optaget af andre forhold end en god implementering.

Såfremt, du eller nogle af dine medarbejdere måtte have behov for uddybning af vore synspunkter, står vi naturligvis til rådighed. Ligesom vi meget gerne indgår i implementeringsarbejdet, når I har truffet de politiske beslutninger.

Med venlig hilsen

Hanne Pontoppidan